

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.I.35.098/2015/4.szám

A Kúria a dr. Szalai Adrienn ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Szilveszter Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (alperes címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. október 8-án kelt 12.K.30.637/2014/14. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12.K.30.637/2014/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 nap alatt az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 341.600 (háromszáznegyvenegyezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes jelentős számú gépjárművel rendelkezik, melyet 2008. április 11. napján kelt bérleti szerződéssel bérbe adott a T. Kft. (továbbiakban Kft.) részére. A a gépjárművek rendszám szerint kerültek feltüntetésre, és a bérleti szerződés azt is tartalmazta, hogy a gépjárművek javítási költségei a bérbevevőt terhelik. Ennek ellenére a felperes könyvelésében szerepelt egy pótkocsi javítására vonatkozó számla, melynek általános forgalmi adótartalmát levonásba helyezte a felperes.

A felperes 2008. május 3-ától egy Iveco típusú gépjárművet lízingelt, melynek saját körben történő hasznosításáról adattal nem rendelkezett. Ugyanakkor a bérleti szerződés sem tartalmazta annak bérbe adását, azonban a felek egybehangzó nyilatkozata alapján a bérbeadás bizonyításra került.

A felperes a tárgyi eszköz nyilvántartásában szerepeltette a Dodge RAM 50 Pick Up típusú gépjárművet, azonban a vállalkozás érdekében történő hasznosítását igazolni nem tudta.

A felperes két eszköze tekintetében 5 év után a maradványértéket 0 Ft-ban határozta meg, de arra vonatkozóan, hogy ennek mi volt az indoka, kimutatást, illetőleg számításokat és igazolást nem

csatolt.

A felperesi társaságot az adóhatóság többször hívta fel az iratok pótlására, bemutatására, ennek érdekében idézte a felperesi ügyvezetőt. A felperesi ügyvezető első alkalommal a felperes bejelentett székhely címéről idézhető volt, azonban már ekkor is „elköltözött” postai jelzés került feltüntetésre a küldeményen, ahol azonban jelezték az utáncüldési címet. Ezután bármikor próbálta meg az adóhatóság elérni a céget a megadott címről „elköltözött”, „utáncüldést nem kért” postai jelzéssel érkezett vissza a küldemény.

Az adóhatóság a felperes terhére többféle adónemben 3.416.320 Ft adókülönbözetet állapított meg, amelyből 340.000 Ft-ot tekintetében fizetési kötelezettséget nem írt elő, míg a fennmaradó összeget adóhiánynak minősítette és kötelezte annak, valamint a jogkövetkezményként kiszabott adóbírság, késedelmi pótlék, és mulasztási bírság megfizetésére.

Az első fokú bíróság a gépjárművekkel kapcsolatos felperesi kifogásokat és az eljárás szabálytalanságára vonatkozó érvelést elvetve, e részében a keresetet elutasította.

Hangsúlyozta, hogy a 2008 májusában lízingelt Iveco típusú gépjármű a bérleti szerződésben nem szerepelt, így alapos volt az adóhatóságnak az a feltevése, hogy erre vonatkozóan bérleti díj számlázása sem történt. Erre figyelemmel helytállóan járt el az adóhatóság, amikor a bérleti díjat a rendelkezésre álló lízingszámlák szerinti havi lízingdíjakkal azonos összegben vette figyelembe. Ugyancsak nem tévedett a gépjárművek javításával összefüggésben felmerült költségek elszámolhatósága, és általános forgalmi adó levonása körében sem. A bérleti szerződés a gépek javítási költségét a bérbe vevőre terhelte, ekként a költségek elszámolására és az általános forgalmi adó levonására a felperes nem volt jogosult. A Dodge RAM 50 Pick Up típusú gépjármű esetében pedig a felperes sem a közigazgatási eljárás, sem pedig a bírósági eljárás során nem mutatott be olyan dokumentumot, amely a gépjármű vállalkozás érdekében történő felhasználását igazolta. Ugyanígy nem nyert bizonyítást a F. Zrt. számláiban szereplő költségek vállalkozás érdekében történő felmerülése, így helytállóan járt el az adóhatóság, mikor ezen ráfordítások összegét is kivezette a felperes költségei közül. A maradványérték 0 Ft-ban történő meghatározása kapcsán pedig kifejtette, hogy a felperes az egyedi értékelés elvének alkalmazása mellett is köteles lett volna alátámasztani azok ilyen összegben történő elszámolását. Hangsúlyozta, hogy ez az érték csak akkor lenne igaz, ha az eszközök az eredeti rendeltetésétől megfosztva hulladékként kerülnének értékesítésre, amely gépjárművek esetében nehezen indokolható, elfogadható.

Az idézés szabálytalanságával összefüggésben rámutatott arra, hogy a felperes volt az, aki nem gondoskodott a székhely címtől eltérő

más címre történő kézbesítés lehetőségéről. Ugyanakkor a felperesi meghatalmazott az idézés időpontjáról értesült, ennek ellenére sem ő, sem a felperesi ügyvezető a felhívásnak nem tett eleget. Hangsúlyozta azt is, hogy a revizori feljegyzés az eljárásban bizonyítéknak tekintendő, az igazolja, hogy milyen eljárási cselekmények történtek. A felperes ügyféli jogai nem sérültek a másodízben történt idézés kézbesítésének körülményei tükrében sem, hiszen a felperesnek bármikor lehetősége lett volna nyilatkozatot tenni, illetőleg további iratokat csatolni. Az iratcsatolással összefüggésben pedig kiemelte, hogy az adóhatóság tételesen felsorolta, hogy mely iratok bemutatása szükséges az ellenőrzés megfelelő lefolytatásához.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet.

A felülvizsgálati kérelmében az Iveco típusú gépjármű bérbeadása, az ahhoz kapcsolódó költségek elszámolása, a bérbeadással összefüggésben felmerült költségek elszámolása, a maradványértékek meghatározása és a Dodge RAM 50 Pick Up típusú gépjárművel kapcsolatos ítéleti megállapításokat vitatta. Ezen felül változatlanul fenntartotta az ügyvezető idézésével összefüggésben előterjesztett eljárási kifogásait. E pontok vonatkozásában a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását indítványozta.

A gépjárművek költség és többlet árbevétel elszámolásával kapcsolatosan azt állította, hogy az adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 108. § (1) bekezdése szerinti becslési eljárást folytatott le. A bérleti szerződésnél az Art. 1. § (7) bekezdése szerinti minősítés nem merült fel, hiszen a bérleti jogviszony létrejöttét sem az alperes, sem az eljáró bíróság nem kérdőjelezte meg. Nem történt árbevétel eltitkolása, hiszen a bérleti szerződésben rögzített átalányösszegű bérleti díj kiterjedt erre a gépjárműre is. A Dodge RAM 50 Pick Up típusú gépjármű ugyan a gépjárműpark nyilvántartásában nem szerepelt, de tárgyi eszköz nyilvántartása tartalmazta és ennek felhasználásával kellett volna döntenie a vállalkozás érdekében felmerült költségek elszámolhatóságáról. Kiemelte, hogy a jármű helyettesítési célokat szolgált, és csupán az értékcsökkenés került elszámolásra, más üzemi költség nem. Menetlevél és útnyilvántartás, valamint fuvarlevél kiállítására ezért nem volt szükség. A gépjárművek maradványértékének meghatározása körében pedig az egyedi értékelés elvének alkalmazását emelte ki. Ezzel összefüggésben idézte az számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (továbbiakban Sztv.) 3. § (4) bekezdését, 52. § (1) bekezdésében foglalt jogszabályi előírásokat. Változatlanul fenntartotta az ügyvezető idézése miatti kifogásait és hangsúlyozta, hogy az alperes azért nem tudta a tényállást a szükséges és elégséges

mértékben feltárni, mert az idézést téves címre kézbesítette, míg a meghatalmazott adószakértőt nem tájékoztatta további dokumentum benyújtásának szükségességéről.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés általában nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülmérlegelésre csak kivételes esetben kerülhet sor, csak akkor, ha a tényállás feltáratlan maradt és a jogerős ítélet iratellenes vagy okszerűtlen érvelést, illetve logikai ellentmondást tartalmaz.

A perbeli esetben az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan rögzítette, és az egyes elemekhez kapcsolódó jogi előírásokat is helyesen értelmezte. Mindenekelőtt a Kúria azt kívánja leszögezni, hogy a gépjárművekkel kapcsolatos megállapítások körében az adóhatóság nem alkalmazta az Art. 108. § (1) bekezdésében foglalt becslést, hanem a rendelkezésre álló bizonyítékok, nyilvántartások, szerződések tartalmából vont le következtetéseket. Így a gépjárműpark bérbeadása kapcsán vizsgálta a felperes és a bérbevevő között létrejött bérleti szerződés tartalmát. A felek egyöntetűen elismerték a bérleti szerződés megkötését követően lízingelt gépjárműre a bérleti jogviszony létrejöttét. Miután a bérleti díj összege erre figyelemmel nem változott, és a szerződésben nem tételesen lebontva került sor a bérleti díj meghatározására, az alperes és a bíróság is helytállóan jutott arra következtetésre, hogy bérleti díj fizetése erre a gépjárműre nem történt. A bérleti díj egyéniesítésének hiánya okán a bérleti díj összegének a havi lízingdíj összegével azonos összegben történő megállapítása nem jogszabálysértő. Ez nem jelenti az Art. 108. § (1) bekezdésének alkalmazását, az alperes a rendelkezésre álló dokumentumok tartalma figyelembevételével határozta meg azt az árbevételt, amelyet a felperes a gépjármű bérbe adása folytán realizálhatott. A bérleti szerződés kikötéseire tekintettel a gépjárművek javításával felmerülő költségek viselésére vonatkozó megállapítás is helyes. Emiatt az ilyen típusú költségek felperes könyveiben történő szerepeltetése téves, helytelen.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság a Dodge RAM 50 Pick Up típusú gépjármű költségeinek elszámolása esetében sem. Jogszerűen követelte meg a felperestől annak bizonyítását, hogy a gépjármű beszerzésére a vállalkozás érdekében került sor, melynek a felperes nem tett eleget. Az, hogy a gépjármű helyettesítési célokat szolgált a felülvizsgálati eljárásban merült fel először, azonban a

felülvizsgálati eljárás sajátosságai folytán erre vonatkozóan bizonyítást már nem lehet lefolytatni. Nem osztotta a Kúria a 9. és 11/2008. nyilvántartási számú eszközök maradványértékének meghatározásával kapcsolatos felperesi álláspontot sem. Ahogyan arra az elsőfokú bíróság jogszerűen utalt, gépjárművekről lévén szó, nehezen elképzelhető, hogy azok az 5 éves hasznos élettartamot követően 0 Ft maradványértéken kerüljenek nyilvántartásra. Sem az adóhatóság, sem az elsőfokú bíróság az egyedi értékelés elvének lehetőségét nem vitatta el a felperestől, de annak kellően alátámasztottnak, igazolhatónak kell lennie. Ezek nem álltak összhangban felperes által kimunkált többi értékeléssel sem. Nem történt tehát jogszabálysértés a bíróság részéről, a bíróság is az Sztv. ide vonatkozó előírása alapján járt el mikor a maradványértékek nulla forintban történő megállapítását kétségsbe vonta.

Az eljárási szabálysértéssel kapcsolatban az elsőfokú bíróság ítélete teljes körű indokolást tartalmaz. Részletesen indokolta, hogy miért nem fogadható el az ügyvezető idézésével kapcsolatos felperesi előadás és miért járt el jogszerűen az adóhatóság, amikor a többszöri felszólítás ellenére az iratokat nem hiánytalanul benyújtó felperessel szemben jogkövetkezményeket alkalmazott.

A Kúria összegző megállapítása szerint az elsőfokú bíróság jogszabálysértést ítéletének meghozatalakor nem követett el, az mindenben megfelel az irányadó számviteli előírásoknak, és a Pp. 221. § (1) bekezdésének. A felülvizsgálati kérelem tehát nem jelölt meg olyan jogszabályt, melyet az elsőfokú bíróság megsértett, ezért a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2015. június 25.

**Dr. Darák Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró,
Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró**